ἄκρα καί ἐν μέρει ἀπό ἀποκομμένα ἄκρα πρέπει νά κατατάσσεται στήν κλάση 10.04 τοῦ ΚΔ, ἐφ' ὅσον ἡ ποσότητα τῶν ἀποκομμένων ἄκρων δέν εἶναι ἀμελητέα, σέ σχέση μέ τήν ποσότητα τῶν κεκομμένων εἰς τά ἄκρα σπόρων.

3) Οἱ σπόροι 6ρώμης ἀπό τούς ὁποίους ἔχουν ἁπλῶς ἀφαιρεθεῖ τά ἄκρα, πρέπει νά κατατάσσονται στήν διάκριση 11.02 BI α 2 αα)· οἱ σπόροι 6ρώμης πού ἔχουν ὑποστεῖ πλέον ἐκτεταμένες ἐπεξεργασίες ἀποφλοιώσεως πρέπει νά κατατάσσονται στήν διάκριση 11.02 BI α 2 66).

Bosco O'Keeffe Koopmans

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο τήν 1η Ἰουλίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματεύς

Ὁ πρόεδρος τοῦ πρώτου τμήματος

G. Bosco

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΤΗΝ 1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1982 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Οἱ δύο αἰτήσεις περί ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως πού ἔχουν ὑποβληθεῖ στό Δικαστήριο καί τῶν ὁποίων ἀπεφασίσθη ἡ συνεκδίκαση μέ τήν διάταξη τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1981 προέρχονται ἀπό τήν Tariefcommissie καί ἔχουν ὡς ἀντικείμενο τήν ἑρμηνεία τοῦ κοινοῦ δασμολογίου μέ σκοπό τήν ὀρθή κατάταξη τῶν σπόρων 6ρώμης.

Τά πραγματικά περιστατικά ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἡ ὁλλανδική ἑταιρία Palte & Haentjens εἰσήγαγε ἀπό τίς Κάτω Χῶρες, τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1977, γιά λογαριασμό δύο γερμανικῶν ἑταιριῶν, δύο παρτίδες 6ρώμης καταγωγῆς Αὐστραλίας, ἡ κατάταξη τῆς ὁποίας προκαλεῖ διαφορά μεταξύ ἑνός εἰσαγωγέως (κλάση 10.04) καί τῆς Διευθύνσεως Τελωνείων (διάκριση 11.02 BI α 2 αα).

Σύμφωνα μέ τίς ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τῆς *Ὀνοματολογίας* τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας («Ονοματολογία τῶν Βρυξελλῶν»), ὑπάρχουν δύο κύριες ποικιλίες 6ρώμης: ἡ φαιά ἤ μαύρη 6ρώμη καί ἡ λευκή ἤ κίτρινη 6ρώμη. Καί στίς δύο αὐτές

1 — Μετάφραση ἀπό τά γαλλικά.

ποικιλίες, οἱ σπόροι βρώμης διατηροῦν συχνά τό ἔλυτρό τους, ἀκόμα καί μετά τό ἀλώνισμα. Φέρουν, ἐπίσης ἄκρα. Πρός διευκόλυνση τῆς καταπόσεώς τους ἀπό τά ζῶα, (ἰδίως τά πουλερικά) τούς ἀφαιροῦνται τά ἄκρα.

Μόνο τό ἀλώνισμα (ἤ λίχνισμα) δέν ἀρκεῖ συνήθως γιά νά ἀφαιρεθοῦν τά ἄκρα τῶν σπόρων τῆς βρώμης, διότι τά ἄκρα ἀποτελοῦν μέρος τοῦ περικαρπίου. Ἀλλά ἡ ἀφαίρεση, ἔστω καί μερική, τοῦ περικαρπίου πού συνεπάγεται ἀποκοπή τῶν ἄκρων εἶναι ἐργασία ἀλευροποιίας.

Γιά νά ἀποκοποῦν τά ἄκρα της, ἡ βρώμη πρέπει νά ὑποβληθεῖ περαιτέρω σέ ἐπεξεργασία ἀποφλοιώσεως πού ὁρίζεται ἀπό τίς ἐπεξηγηματικές σημειώσεις περί κριθῆς (10.03) ὡς ἐπεξεργασία σέ τριβεῖο.

Στό κοινό δασμολόγιο, οἱ συνέπειες τῶν ἀνωτέρω διαμορφώνονται ὡς ἑξῆς:

Οἱ μή ἀποφλοιωμένοι ἤ ἄλλως ἐπεξειργασμένοι σπόροι δημητριακῶν ἐμπίπτουν στό κεφάλαιο 10. Οἱ ἀνωτέρω ἐπεξηγηματικές σημειώσεις ἀναφέρουν ὅτι τά προϊόντα τοῦ ἐν λόγω κεφαλαίου δύνανται νά ἔχουν τήν μορφή στάχεων ἤ σπειρίων πού ἔχουν ἁπλῶς ὑποστεῖ ἀλώνισμα ἤ λίχνισμα. Ἀκόμα καί μετά τό ἀλώνισμα ἤ τό λίχνισμα, τά ἄκρα παραμένουν στούς σπόρους βρώμης. Πρόκειται, δηλαδή, γιά *μή ἐπεξειργασμένα* δημητριακά ὅπως ἐμφανίζονται μετά τίς συνήθεις ἐργασίες τῆς συγκομιδῆς. Ἡ βρώμη πού ἐμφανίζει αὐτά τά χαρακτηριστικά (10.04) ὑπόκειται σέ εἰσφορά 13 %.

Ἀντιθέτως, οἱ σπόροι κεκομμένης εἰς τά ἄκρα βρώμης πού ἔχουν ὑποστεῖ μερική ἀπόξεση τοῦ περικαρπίου (ἀποφλοιωμένοι) ἔστω καί τεμαχισμένοι ἤ τεθραυσμένοι ἀνήκουν στήν διάκριση 11.02 BI α 2 αα). Αὐτή ἡ ἐπιπλέον ἐπεξεργασία συνεπάγεται ὑψηλότερη εἰσφορά (23 %).

Ἐνδέχεται, πάντως, νά ἀποσπασθοῦν φυσιολογικά τά ἄκρα λόγω τοῦ ἀλωνίσματος καί τῆς ἐπεξεργασίας στήν ὁποία ὑποβάλλονται οἱ σπόροι (ἐναποθήκευση, φόρτωση, μεταφορά) χωρίς νά ἀπαιτεῖται ἐπεξεργασία ἀλευροποιίας.

Στίς ὑποθέσεις ἐπί τῆς οὐσίας, πρόκειται γιά ἀκραία περίπτωση αὐτοῦ τοῦ εἴδους: ὁ εἰσαγωγεύς θεωρεῖ ὅτι ἡ βρώμη πού ἐνεφάνισε στό τελωνεῖο ἀνήκει στήν κλάση 10.04· ἀντιθέτως, τό τελωνεῖο πιστεύει ὅτι ἀνήκει στήν διάκριση 11.02 BI α 2 αα). Συμφώνως πρός τήν διάταξη περί παραπομπῆς τοῦ ὁλλανδικοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤχθη ἡ ὑπόθεση, τό ἐπίδικο ὡς πρός τήν κατάταξη προϊόν ἀποτελεῖται ἀπό σπόρους πού εἶχαν ἁπλῶς ἀλωνισθεῖ ἀλλά τῶν ὁποίων τά ἄκρα ἀπεσπάσθησαν κατόπιν τῆς ἐπεξεργασίας. Ἀπό πλευρᾶς ἀναλογιῶν, ἡ διάταξη περί παραπομπῆς ἀναφέρει ἁπλῶς ὅτι οἱ ἐπίδικες παρτίδες περιέχουν ἀφ' ἑνός μεγάλη ποσότητα κεκομμένων εἰς τά ἄκρα σπόρων χωρίς νά διευκρινίζει τό σχετικό ποσοστό καί, ἀφ' ἑτέρου, σπόρους πού διατηροῦν τά ἄκρα τους, τέλος δέ καί ἄκρα πού ἔχουν ἀποσπασθεῖ ἀπό τούς σπόρους.

Τό δικαστήριο αὐτό, προκειμένου νά ἐπιλύσει τίς δύο διαφορές τῶν ὁποίων ἐπελήφθη, ὑποβάλλει στό Δικαστήριο τά ἀκόλουθα ἐρωτήματα:

«1. Οἱ σπόροι βρώμης, οἱ ὁποῖοι μετά τήν συγκομιδή ἁπλῶς ἀλωνίσθηκαν, ἀποθηκεύθηκαν, ἐφορτώθηκαν καί μετεφέρθησαν καί τῶν ὁποίων ἀφαιρέθησαν τά ἄκρα, κατόπιν τῶν ἐν λόγω ἐπεξεργασιῶν, ὑπάγονται στήν κλάση 10.04 τοῦ κοινοῦ δασμολογίου ἤ στήν διάκριση BI α 2 αα) τῆς κλάσεως 11.02;

2. Ἄν τό προϊόν πού ἀναφέρεται στό ἐρώτημα 1 πρέπει νά ὑπαχθεῖ στήν δασμολογική διάκριση BI α 2 αα) τῆς κλάσεως 11.02, ὑπάρχει, γιά παρτίδα σπόρων βρώμης τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἐν μέρει ἀποκομμένων στά ἄκρα καί ἐν μέρει ὄχι, ποσοστό ἀποκομμένων στά ἄκρα σπόρων ἄνω τοῦ ὁποίου οἱ

σπόροι, ὑπάγονται στήν διάκριση ΒΙ α 2 αα) τῆς κλάσεως 11.02 καί κάτω ἀπό τό ὁποῖο ὑπάγονται στήν κλάση 10.04; Τό γεγονός ὅτι τά ἄκρα πού ἀπεκόπησαν ὑπάρχουν στό φορτίο ἐπηρεάζει τήν κατάταξη;

3. Ἄν ὑποτεθεῖ ὅτι ἡ ἀποφλοίωση τῶν σπόρων βρώμης ἐπιφέρει πάντοτε καί τήν ἀποκοπή τῶν ἄκρων, δεδομένου ὅτι μέ τήν ἀποφλοίωση ἀφαιρεῖται τό ἔλυτρο ἤ τό περικάρπιο, στοιχεῖο τοῦ ὁποίου εἶναι τό ἄκρο, πῶς πρέπει, κατόπιν αὐτοῦ, νά διαχωρίζονται μεταξύ τους οἱ δύο ἄλλες ὑποδιαιρέσεις τῆς διακρίσεως ΒΙ α 2 τῆς κλάσεως 11.02, "ἀποφλοιωμένοι σπόροι βρώμης" δηλαδή "αα) βρώμη κεκομμένη εἰς τά ἄκρα" καί "66) ἕτεροι";»

1. Νομίζω ὅτι, τό ἀποφασιστικό στοιχεῖο γιά τήν κατάταξη τοῦ ἐπιδίκου ἐμπορεύματος εἶναι τό γεγονός ὅτι οἱ εἰσαχθεῖσες παρτίδες περιέχουν ἄκρα σπόρων εἴτε ἀποσπασμένα ἀπό τούς σπόρους εἴτε ὄχι.

Πράγματι, ἄν τά ἄκρα εἶχαν ἀφαιρεθεῖ ἀπό τούς σπόρους κατόπιν ἀποξέσεως, θά εἶχαν ἐπίσης πιθανῶς ἀφαιρεθεῖ ἀπό τίς ἐν λόγω παρτίδες, διότι δέν ὑπάρχει κανένας λόγος νά μεταφέρονται κατάλοιπα καί ὑπολείμματα τόσο χαμηλῆς ἀξίας σέ μεγάλη ἀπόσταση καί σέ ὑψηλή τιμή.

Στήν προκειμένη περίπτωση ἀπό τήν ὕπαρξη ἄκρων ἀναμεμειγμένων μέ τούς σπόρους συνάγεται ὅτι, ἡ ἀφαίρεση τῶν ἄκρων δέν ἔγινε σκοπίμως, ὅτι δέν προέκυψε ἀπό ἀπόξεση τοῦ περικαρπίου ἤ ἄλλη ἐπεξεργασία καί ὅτι, στήν πραγματικότητα, ἀποτελεῖ παρεπόμενο ἀποτέλεσμα πού δέν ἐπεδιώχθη. Ὁ συλλογισμός αὐτός ἐπαληθεύεται ἀπό τό γεγονός ὅτι, οἱ παρτίδες περιέχουν, ἐκτός τῶν ἀφαιρεθέντων ἄκρων καί σπόρους πού διατηροῦν ἀκόμα τά ἄκρα τους. Κανονικῶς, λοιπόν, ἀπαιτεῖται περαιτέρω ἐπεξεργασία (καίτοι σχετικῶς ἁπλή δεδομένου ὅτι ὁμοιάζει μέ λίχνισμα) γιά νά ἀφαιρεθοῦν τά ἄκρα ἀπό τούς σπόρους.

Ἡ Ἐπιτροπή ἐξηγεῖ ὅτι ἀπό τήν ἐν λόγω βρώμη, ἀπεσπάσθη προφανῶς μεγάλο μέρος τῶν ἄκρων κατά τήν συγκομιδή πού ἔγινε μέ τελειοποιημένες θεριζοαλωνιστικές μηχανές οἱ ὁποῖες ἐπιτρέπουν μία ἐπεξεργασία πού τό κοινό δασμολόγιο δέν ἐλάμβανε ἀκόμη ὑπ' ὄψη κατά τόν χρόνο τῆς εἰσαγωγῆς. Δέν ἔπεται ὅμως ὅτι οἱ σπόροι ὑπέστησαν ἄλλη ἐπεξεργασία ἐκτός τοῦ ἀλωνίσματος ἤ τοῦ λιχνίσματος, πράγμα πού ἀποτελεῖ τό μόνο στοιχεῖο πού πρέπει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη.

Ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ περαιτέρω ὅτι οἱ ἀναφερόμενες στήν διάκριση 11.02 ΒΙ α 2 αα) ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τοῦ *κοινοῦ δασμολογίου* ἐτροποποιήθησαν κατά τόν Νοέμβριο 1980 ὥστε νά περιλάβουν στήν ἐν λόγω διάκριση «τούς σπόρους βρώμης πού ἔχουν μόνο ἀλωνισθεῖ μετά τήν συγκομιδή» οἱ ὁποῖοι «διατηροῦν ἀκόμη τόν φλοιό ἤ ἔλυτρο ἀλλά τῶν ὁποίων τά ἄκρα ἔχουν θραυσθεῖ».

Σύμφωνα μέ τήν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου (Cleton, 4 Ὀκτωβρίου 1979, σκέψη 13, Rec. σ. 3060), οἱ ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τοῦ κοινοῦ δασμολογίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων — πού δέν πρέπει νά συγχέονται μέ τίς «σημειώσεις» ἤ τίς «συμπληρωματικές σημειώσεις» τοῦ πίνακος δασμῶν (δεύτερο μέρος τοῦ παραρτήματος τοῦ κανονισμοῦ περί τοῦ κοινοῦ δασμολογίου) — ἀποτελοῦν ἁπλῶς μέσο ἑρμηνείας διοικητικοῦ χαρακτῆρος: δέν σκοποῦν νά ἀντικαταστήσουν τίς ἐπεξηγηματικές σημειώσεις πού ἔχει θεσπίσει τό *Συμβούλιο Τελωνειακῆς Συνεργασίας*, ἀλλά μόνο νά τίς συμπληρώσουν, ὅπως ἀναφέρεται ρητῶς στό σχετικό προοίμιο. Ἀλλά, οἱ ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τῆς Ὀνοματολογίας τῶν Βρυξελλῶν δέν περιέχουν καμμία διευκρίνηση ἀνάλογη μέ ἐκεῖνες πού ἐθέσπισε ἡ

Ἐπιτροπή Ὀνοματολογίας τοῦ κοινοῦ δασμολογίου.

Στήν τελευταία τροποποίηση τῶν ἐν λόγω σημειώσεων πού ἔχω συμβουλευθεῖ, εὑρῆκα μόνο τό ἀκόλουθο σχόλιο, γιά τήν διάκριση BI α 2 αα):

«Ἡ κεκομμένη εἰς τά ἄκρα 6ρώμη ἀποτελεῖται ἀπό σπόρους πού διατηροῦν ἀκόμα τόν φλοιό ἤ ἔλυτρο, ἀλλά τῶν ὁποίων τά ἄκρα ἔχουν ἀφαιρεθεῖ. Λόγω τῆς γενομένης ἐπεξεργασίας, ἐνδέχεται νά ἔχει ἀφαιρεθεῖ ὁ φλοιός ἀπό τούς σπόρους σέ ποσοστό περίπου 10 % κατά 6άρος.»

Στίς ἐν λόγω σημειώσεις, δέν συνήντησα τήν νέα παράγραφο πού φέρεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἀναφέρει ὡς θεσπισθεῖσα στίς 27 Ὀκτωβρίου 1980 ἀπό τήν Ἐπιτροπή Ὀνοματολογίας τοῦ κοινοῦ δασμολογίου. Θεωρῶ λοιπόν, ὅτι ἡ ἐν λόγω τροποποίηση, πού εἶναι, ἐν πάση περιπτώσει, μεταγενέστερη τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, πού ἐνδιαφέρουν τό ἐθνικό δικαστήριο, δέν ἔχει ἀκόμη δημοσιευθεῖ.

Ἑπομένως, ὁ ἐν ἰσχύι πίνακας δασμῶν καί οἱ ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τοῦ Συμβουλίου Τελωνειακῆς Συνεργασίας, πού εἶναι δεσμευτικές, ὡς μέσο ἑρμηνείας, ἐλλείψει εἰδικῶν διατάξεων τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου (ἀνωτέρω ἀπόφαση, σκέψη 12) δέν ἀρνοῦνται τήν ἄποψη ὅτι ἡ ἐν λόγω διάκριση δέν δύναται νά περιλαμβάνει τήν 6ρώμη τῆς ὁποίας τά ἄκρα ἐθραύσθησαν κατόπιν παρεπομένου ἀποτελέσματος τό ὁποῖο δέν ἔχει ἐπιδιωχθεῖ, ἰδίως στήν περίπτωση πού τά ἄκρα αὐτά εἶναι ἀκόμη ἀναμεμειγμένα μέ τούς σπόρους.

Ἡ ἄποψη αὐτή δέν ἀντιτίθεται οὔτε στήν ἀρχή πού καθιερώνεται στό πλαίσιο ἄλλων ὑποθέσεων, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ δικαίου καί γιά νά διευκολυνθεῖ ἡ ἐργασία τῆς διοικήσεως, ἡ κατάταξη τῶν ἐμπορευμάτων πρέπει νά γίνεται 6άσει τῶν ἀντικειμενικῶν τους χαρακτηριστικῶν καί ἰδιοτήτων.

2. Ὑπό τίς προϋποθέσεις αὐτές δέν νομίζω ὅτι ἐνδιαφέρει τό ποσοστό τῆς «περιεκτικότητος σέ ἄκρα» τῶν ἐπιδίκων παρτίδων. Δέν ὑπεστηρίχθη ὅτι οἱ παρτίδες σκοπίμως συνετέθησαν ἀπό μίγμα κεκομμένων εἰς τά ἄκρα σπόρων, σπόρων πού διατηροῦν τά ἄκρα καί ἀπό ἀφαιρεθέντα ἄκρα.

Στήν περίπτωση αὐτή; θά ἔπρεπε νά γίνει ἀναδρομή στούς κανόνες περί μιγμάτων. Σύμφωνα μέ τόν γενικό κανόνα 3, «τά μίγματα προϊόντων ... πρέπει νά κατατάσσονται 6άσει τοῦ εἴδους πού τούς προσδίδει τόν οὐσιώδη χαρακτήρα τους». Ἐπικουρικῶς, θά ἀπαιτεῖτο ἀναδρομή στίς συμπληρωματικές σημειώσεις ὑπό τόν ἀριθμό 3, τοῦ κεφαλαίου 10, πού ἀφοροῦν τά μίγματα δημητριακῶν.

3. Ὅπως ὑποστηρίζει ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη, τό τελευταῖο ἀπό τά ἐρωτήματα πού ὑπεβλήθησαν στό Δικαστήριο εἶναι καθαρῶς θεωρητικό. Πράγματι, ἡ εἰσφορά στήν ὁποία ὑπόκεινται οἱ ἀποφλοιωμένοι σπόροι 6ρώμης κεκομμένης εἰς τά ἄκρα εἶναι ἡ ἴδια (23 %) εἴτε ἡ ἀποφλοίωση προεκάλεσε ἁπλῶς ἀφαίρεση τῶν ἄκρων εἴτε πλέον ἐκτεταμένη ἀπόξεση τοῦ φλοιοῦ (περικαρπίου).

Κατά τά λοιπά, οἱ «ἕτεροι» σπόροι πού ἀναφέρονται στήν ὑποδιαίρεση *66,* εἶναι σπόροι κεκομμένοι εἰς τά ἄκρα ὅπως οἱ ὑπό στοιχεῖο *αα,* οἱ ὁποῖοι ὅμως, λόγω τῆς περισσότερο ἤ λιγότερο ἐκτεταμένης ἀποξέσεως πού ὑπέστησαν, ἀποκτοῦν χαρακτήρα διαφορετικό ἀπό τούς ἁπλῶς κεκομμένους εἰς τά ἄκρα σπόρους. Δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι ἡ ἀφαίρεση τοῦ περικαρπίου αὐτῶν τῶν «ἑτέρων» σπόρων εἶναι μεγαλυτέρας ἐκτάσεως παρά στήν περίπτωση τῶν «ἀποφλοιωμένων καί κεκομμένων εἰς τά ἄκρα σπόρων».

4. Στίς γραπτές της παρατηρήσεις, ἡ Ἐπιτροπή προέτεινε στό Δικαστήριο νά ζητήσει ἀπό τό ἐθνικό δικαστήριο δείγματα τοῦ ἐπιδίκου προϊόντος. Τό Δικαστήριο ὑπέ6αλε ἐρωτήσεις στήν Ἐπιτροπή

γιά νά πληροφορηθεῖ ἄν ἡ Ἐπιτροπή Ὀνοματολογίας τοῦ κοινοῦ δασμολογίου εἶχε, ἡ ἴδια, ἐξετάσει αὐτά τά δείγματα πρίν ἀποφασίσει τήν τροποποίηση τῆς ἀναφερομένης στήν διάκριση 11.02 BI α 2 αα) ἐπεξηγηματικῆς σημειώσεως.

Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ ἐπιτροπή αὐτή, πού συνεστήθη μέ τόν κανονισμό 97/62 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1969, περί τῶν ληπτέων μέτρων γιά τήν ὁμοιόμορφη ἐφαρμογή τοῦ κοινοῦ δασμολογίου εἶναι ἰδίως ἐπιφορτισμένη μέ τήν ἐπίλυση τεχνικῶν προβλημάτων πού ἀνακύπτουν σέ συγκεκριμένες περιπτώσεις. Εἶναι προφανές ὅτι στήν ἐπιτροπή αὐτή ἐναπόκειται κυρίως νά διατάξει ἐνδεχομένως πραγματογνωμοσύνη καί ὅτι δέν δύναται ν' ἀποφανθεῖ παρά ἐν πλήρη γνώσει τῆς καταστάσεως.

Ἡ Ἐπιτροπή ὅμως, ἀπαντώντας στήν ἐρώτηση τοῦ Δικαστηρίου, ἀνέφερε ὅτι ἡ ὁλλανδική ἀντιπροσωπεία στό πλαίσιο τῆς ἐν λόγω ἐπιτροπῆς *δέν ἦταν σέ θέση νά προσκομίσει τά δείγματα αὐτά* καί ὅτι ἡ ἐπιτροπή δέν ἐθεώρησε ἀναγκαία τήν προσκόμισή τους πρίν ἀποφανθεῖ. Ὑπό τίς περιστάσεις αὐτές, προκύπτει ὅτι τό ἐθνικό δικαστήριο δέν θά ἠδύνατο, οὔτε αὐτό νά προσκομίσει δείγματα ἀπό τίς ἐπίδικες παρτίδες καί, ἑπομένως ἀμφιβάλλω γιά τό βάσιμο τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως.

Εἰς ἀπάντηση τῶν ὑποβληθέντων ἐρωτημάτων προτείνω στό Δικαστήριο νά κρίνει:

Στό παρόν στάδιο τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, γιά νά γίνει ἡ ὑπαγωγή σπόρων βρώμης στήν διάκριση 11.02 BI α 2 αα), πρέπει ἡ ἀφαίρεση τῶν ἄκρων τους νά εἶναι ἀποτέλεσμα ἀποξέσεως τοῦ περικαρπίου ἤ ἄλλης ἐπεξεργασίας, νά ἔχουν δέ ἀφαιρεθεῖ ἀπό τίς σχετικές παρτίδες τά ἀποκομμένα ἄκρα καί οἱ σπόροι πού διατηροῦν τά ἄκρα τους.